

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 296. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893709694112/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

en ganske velstøbt lille Bog i maadelig Octav, som nær den bliver indbundet derefter, kan blive saa flot som nogen. Prisen bliver for Subskribenterne 3 Mk., som jeg harber, man vil finde billig. En Maaned efterat jeg har samlet et flækkeligt Aantal Subskribenter, skal den være trykt.

Der er vanfæltigt for saa ung og ubeflindt en Forfatter, som mig, at kunde fremføre noget til Forhør for en Subskriptions Plan. Saar meget er vist, at den, som vil sette sit Navn under denne, vorer uendelig mindre end jeg, da han kun kan tage 3 Mark, og neppe det, saafom Papiret dog kan bruges til et eller andet, da jeg derindod ved Bogen for evig kan tage hans Agtelse. For Subskribenten har det virkelig endeg sin sande Nutte, om han vorer denne Udgivt; thi bliver Bogen saa lykkelig, at den behager ham, har han ikke spildt sine Penge; men skulde det modsatte finde Sted: flere Læser! hvem vilde da ikke med Glæde give øste og fyrgive Skilling, for at lære, en anden Gang at tage sig i Agt for mig?

J. Baggesen.

Disse „Comiske Fortællinger“, med Motto:

— — — Ubi quid datur ott
Illi ad chartis; hoc est mediocribus illis
Ex virtutis unum. —
Horat.

Ledfagedes af følgende „Fortale“:

Ikke blot at inmodtage, men ogsaa efter Evne at meddele Glæde, er en Pligt, som ingen fra Monarker til Betleren bør forsømme. Dort hin og vore fleste Glæder i Livet har sat og sætter os daglig i Gjeld til vore Medmennesker; det bør være vor Beskræbelse, at betale noget deraf, om det end skulde blot ske ved at give dem en usædlig Tidsfordriv.

Eft til at opfylde denne Pligt saa usic, som det var mig muligt, bragde mig tidlig til at undersøge, hvortil jeg havde mindst Udygtighed. De flømme Vidensfaber, og iblandt disse fornemmelig Poefsen, hørtes mig. Jeg ønskede brændende, at det maatte være

Q. 16. fyrgive; Til Særegenheder ved Bagg's Skrivesmaade herer ogsaa hans meget hyppige — men ikke udeluffende — Brug, både i binden og i ubunden Stiil, af Formerne tive og tivende istedenfor tyve og thyvende.

Q. 22. Horat.¹ Satirene I, 4, B. 188—40. I Kjær's Overfættelse:
„Bliver mig Tidtid givten, jeg faaer det hen paa Papiret.
Dette er een af de Fejl, som jeg sadte de minstre.“